

af Fredsinvalider, og Finansministeriet er gaaet med til dette, dels ud fra en Billighedsfølelse overfor dem, der direkte har udsat deres Liv i Krigene, dels ogsaa, fordi det finansielt ikke har saa særdeles stor Betydning, og dels endelig, fordi det er en faldende Udgift, idet de Personer, det drejer sig om, jo vil være i det mindste 70 Aar og de fleste endda meget ældre. Disse Personer vil ogsaa komme til at nyde godt af dette Tillæg ved den Understøttelse, der gives i Henhold til § 10, hvori det bestemmes, at hvis Svækkelsen ikke kan bevises at skrive sig fra Militærtjenesten, men hvor der blot foreligger Mulighed derfor, faar saadanne Invalider $\frac{2}{3}$ af den ellers gældende Invalideforsørgelse, og de Krigsinvalider, jeg lige har omtalt, vil da paa samme Maade, naar de kommer ind under § 10, faa tillagt $\frac{2}{3}$ af de 300 Kr. yderligere. Dette har man i Folketinget anbefalet fra alle Partier, og fra Finansministeriets Side er man gaaet ind paa det.

De to andre Kapitler i Lovforslaget stiller, i Overensstemmelse med Lovforslagets andre Bestemmelser, baade Enker efter Invalider bedre end tidligere, og ligeledes gør de Børneforsørgelsen for Invaliders Børn, enten de nu er faderløse eller forældreløse, større end hidtil.

Det vil være af stor Betydning, at dette Lovforslag kan fremmes, saa det kan træde i Kraft den 1. Januar, og jeg skal derfor anbefale, at det høje Landsting følger Folketingets Eksempel og lader Lovforslaget faa en hurtig Behandling, saaledes at kongelig Stadfæstelse kan finde Sted og Lovforslaget træde i Kraft den 1. Januar, idet jo alle de paagældende — hvad man vel kan begribe — længes i høj Grad efter, at den forhøjede Udbetaling af Forsorgen for dem kan finde Sted, og den vil altsaa finde Sted saa hurtigt, det vil være muligt at faa de mange Tusinde Sager, det drejer sig om — det er flere Tusinde — færdiggjort fra Finansministeriets Side.

Dalsgaard: Som Følge af Dyrtiden er Invalideunderstøttelserne i de senere Aar gentagne Gange blevet forhøjet. Alligevel er den højeste aarlige Understøttelse, der nu gives til Invalider, som fuld-

stændig eller saa godt som fuldstændig har mistet Erhvervsvevnen, kun for Krigsinvalider ca. 2 400 Kr. og for Fredsinvalider ca. 1 400 Kr. aarlig. Særlig det sidstnævnte Beløb er under de foreliggende Forhold meget lille. Det vil derfor sikkert fra alle Sider i Tinget, ligesom Tilfældet har været i det høje Folketing, blive fundet rimeligt og naturligt, at disse Understøttelser er foreslaaet ret væsentligt forhøjede i det foreliggende Forslag, ligesom det naturligvis ogsaa vil blive paaskønnet, at den højtærede Minister har sammendraget til een Lov de forskellige Bestemmelser om Invalideunderstøttelser, som nu findes spredte i en Mængde Love. Efter den tilstedeværende Dyrtid er der formentlig heller ingen Grund til at indvende noget imod de ret væsentlige Forhøjelser af Invalideunderstøttelserne, der nu foreslaas. Som bemærket af den højtærede Finansminister kan den højeste Invalideunderstøttelse efter Lovforslaget komme til at andrage 3 300 Kr. for Krigsinvalider og 3 000 Kr. for Fredsinvalider. Det er jo ret væsentlige Forhøjelser, men der er dog sikkert ingen, der vil mene, at de, som Forholdene nu foreligger, er for store; og selv om det maa antages, ja, man kan vel endogsaa sige, selv om det er sikkert, at den strenge Dyrtid, som nu hersker, ikke vil vedvare — vi maa vel dog en Gang komme ind i mere normale Forhold —, finder jeg for mit Vedkommende dog ingen Anledning til at henstille, at noget af Tillægene, der gives, skulde gøres flydende, som man har gjort det ved Lønningerne til Tjenestemændene. Jeg finder ikke tilstrækkelig Anledning dertil, dels fordi det formentlig særlig er Krigsinvaliderne, der vil faa de højeste Understøttelser gennemgaaende, og dem er der sikkert ingen, der misunder en nogenlunde rigelig Understøttelse, om Konjunkturerne skulde blive saaledes, at det maa skønnes at være en rigelig Understøttelse, der tilkendes dem efter Lovforslaget, dels fordi Udgiften til Krigsinvalidunderstøttelserne jo — det ligger i Sagens Natur — er aarlig stærkt aftagende. Den samlede Udgiftsforøgelse for Statskassen efter det foreliggende Lovforslag er i Lovforslagets Motiver beregnet til ca. 1 Mill. Kr. Det Ændringsforslag,